

”דבש, הכל דבש?!”

אמנים יוצרים בכורות

תערוכת אמנות במוזיאון לראשית ההתיישבות בעמק יזרעאל

ארוע פתיחה 23/5/2012, יום ד', בשעה 18:00

התערוכה ”דבש, הכל דבש?!” תוצג במוזיאון לראשית ההתיישבות בקיבוץ יפעת במסגרת פסטיבל 'חלב ודבש' שיתקיים בשבוע של חג השבועות.

35 אמנים, יהודים וערבים, יוצרים בכורות.. ניתנה לכל אחד מהם יד חופשית לטפל בנושא הכוורת. ובתערוכה מוצג מנעד רחב של פרשנויות והקשרים: חברתיים, פוליטיים, אקולוגיים וחקלאיים-התיישבותיים.

נושא המכוורת (והדבורים) הינו נושא רחב שנוגע בתחומים מגוונים ואקטואלי מאד בימים אלה:

- חלה ירידה דרסטית במספר הדבורים בעולם וכוורות רבות נותרות ריקות, חלק מן הסיבות המשוערות הן ירידה בשטחי הטבע, אנטנטות סלולריות, זיהום אוויר וכן פטריות ומחלות שנמצאו על הדבורים (אולי מחומרי ריסוס והדברה).

- לדבורים תפקיד מרכזי באנושות ובאבולוציה בשל אחריותן על תהליכי האבקה ופריון הצמחייה ולכן גם בתחום המזון לבני האדם. אלברט איינשטיין טען כי לאחר העלמות הדבורים מן העולם יוותרו לאנושות כארבע שנות קיום בלבד. טוענים ש "בלי דבורים אין יבולים".

- הכוורת מתפקדת כ"בית ייצור משפחתי" ומנוהלת באופן מרתק על ידי המלכה - העבודה מבוצעת בשיטתיות ובארגון

תערוכה קבוצתית רבת עניין זו תעניק לקהל שיגיע אליה חווית אמנות עכשווית רב מימדית. מרחב המוזיאון ההיסטורי הופך למרחב פרשנות וסיפור מתחדש.

ראניה עקל - עוסקת כבר שנים רבות בנושא הדבורה והכוורת ומגדלת דבורים בעצמה. היא מספרת על תחושת הכאב שתוקפת אותה בכל פעם שהיא מגיעה לכוורת ומוצאת שה"משפחה" נעלמה או חלתה במחלה. לטענת ראניה בני האדם הם מקור הפגיעה בדבורים. עבודתה **"זכות השיבה"** - שנכתבה על חלת הדונג - מקבלת משמעות חדשה בתוך המוזיאון לראשית ההתיישבות העברית-החלוצית...

יובל דניאלי מספר: "עד לפני עשרים שנה הייתה מכוורת בקיבוץ. היה זה ענף יפה, עתיר בשנים ובמעש: לעתים עוקץ, לעתים מתוק מדבש. יום אחד ראיתי מפולת של כוורת ב"איסדר מופתי" בסמוך למכוורת. לדבורים, כידוע, יש ארגון וסדר פנימי בדומה לסידור העבודה הקיבוצי. אז מה פתאום אי-סדר? כעבור זמן נסגרה המכוורת ...

המגדל הוא סמלו של הקיבוץ - תמיר וחזק. בימי טרם-מדינה הוא שימש לתצפיות ולהגנה; בימי חג ומועד נתלו בראשו דגלים - לרוב אדומים ובימים כתיקונם סיפק מים לקיבוץ. חיברתי שני סמלים: אחד שהתפורר ונעלם ושני זקוף קומה, שריר וקיים. כאלה אנחנו..."

ת.ד. 90000 עפולה 18120 טל. 04-6520111 פקס. 04-6520000
כתובתנו באינטרנט: www.emekyizrael.org.il

אריאן ליטמן שיחזרה במיוחד עבור התערוכה את המיצב שהציגה לראשונה בארועי תל חי ב-1994 "**בתולת ישראל וננותיה**" . מהכוורות הפתוחות בוקע אור אדום, ספק כוורות ספק קברים. בכוורת- הנקבות הורגות את הזכרים לאחר שמילאו את תפקידם והפרו את המלכה. במיצב יוצרת אריאן הקבלה בין המונרכיה הנקבית בכוורת לבין האם הפרטית השולחת את בניה לקרב ולאם הציבורית (המולדת) שתובעת את קרבנותיה.

בין האמנים המציגים: **אלי שמיר, נורית גור לביא, מירב סודאי, ראניה עקל, אריאן ליטמן, אביב נווה, יונתן גולד, אמני הגלריה השיתופית יהודית ערבית בכברי**: רועי דרסטיין, יעל כנעני, אמירה זיאן, מרגו גראן, שמואל פאר, סאהר מיעארי, דרורה דקל, נגיאן מיערי, נעם ונטורה, נעה רז מלמד, ועוד.

אוצרות: מיכל שכנאי והגר בן צבי פונדק.

התערוכה, בתמיכת המועצה האזורית, ומשרד התרבות והספורט תוצג במוזיאון לראשית ההתיישבות בעמק יזרעאל, בקיבוץ יפעת בין התאריכים 23/5 – 23/7, ותכלול אירוע פתיחה חגיגי ב-23/5 בשעה 18:00.

שעות פתיחה 09:00-15:00 ובהתאם לשעות פעילות המוזיאון.

עלות הכניסה מפורסמת באתר המוזיאון.

לפרטים נוספים הגר בן-צבי פונדק

0522505407

hagarbt@gmail.com